Pſalmus·lxxxix·in quo monet ad contē-
ptū veteris et ad amorē noue vite·
Propheta in pſona eccie·

Dn̄e refugiū factus es nob) ad quē in omni picu-
lo inter anguſtias ⁊ preſſuras huius ſeculi fugiētes ſe-
curitatē inuenimus/ et hoc (a gn̄acōne) p̄ma iuſtorū uſ-
q3 (ad nouiſſimā) Et licet ex tēpore factus ſis nobis
refugiū tn̄ primus es. Anteq̄ꝫ montes fierēt) id ē an-
gelice creature (aut terra) quā videmus (formaretur/ et
orbis)·i· ipm̄ firmamentū cū oīmb) q̄ cōtinet (ab eterno
et in eternū ſemp vere es) et immutabilis.
Dn̄e cū ſis refugiū. Ne ꝑicias hoīem in huius mūdi
ↄcupiſcentiā ⁊ ambicōnē terrenorū) que apud te dn̄m
abiecta ſūt ⁊ contēptibilia ſed ſubleuet cū tua miſericor-
dia (tu enī dixiſti) p ora ꝓplxtarū (ↄuertimini filij hoīm)
ad me ⁊ ego ſanabo contricōnes veſtras.
Opus ē dn̄e ad te ↄuerti cū nō ſit oſi dēdū in longa vi-
ta Q̄m omē tempus quantūcūq3 longū eternitati tue
ↄparatū nichil eſt) vn̄ ſeq̄tur. Et) ſicut (cuſtodia)·i·
vigilia (i nocte) triū aut q̄tuor horarū ſic (ſūt anni nr̄i)
qui apud deum nullius momenti reputātur. Quat hō
qd̄ meruit·q̄ Sicut herba mutatus) a qualitate quā
hab3 in nocte i deteriorē (mane) orto ſole ita mutatur hō
in deterius· vn̄ (mane) id ē infantia (cito tranſit) ad a-
liā qualitatē· Itē q̄ (mane) id eſt in iuuētute (floreat) q̄
(veſpe decidat) p mortē (q̄ induretur) in cadauer (et a-
reſcat) in puluerē· Propħa aſſignat cauſa3 huius defe-
ctus dicēs. In hūc defectū paſſibilitatis ⁊ mortalitatis
cecidimus. Quia ſubicimur ire tue· vindicte tue) quā
nobis inflixiſti p pcc̄o p̄morū parentū in cuius ſentētie

exécucōe cū recordani (turbati ſumus) mortis timoꝛ.
Defecimus iuſte quidē qꝛ peccauimus et tu ¶ Poſuiſti iniq̄tates nr̄as) vitā nr̄am prauā (in ɔſpectu tuo) ad puniendū (ſeculū)·i·totus decurſus vite nr̄e (totus patet oculis tuis) nec te poteſt laté. ¶ Bn̄ dico qꝛ poſuiſti iniquitates nr̄as in ɔſpectu tuo. Q̄m oīes dies nr̄i) abbreuiati ſūt ⁊ quaſi (defecerūt) qꝛ ad paucitatē redacti ſūt ꝓpter peccatū (et ita in ira tua vita nr̄a) abbreuiata ē plena miſeria ⁊ laboribus (defecit) ¶ Ecce quō defecit quia· ¶ Homines viuētes in annis nr̄is reputabuntur inanes et inutiles ſicut aranea) qꝛ ſicut illa inane et vile facit opus ut vilem capiat p̄dam ſcilicꝫ muſcā et in hoc totā ſe euiſcerat/ſimiliter hoīes inania faciūt ⁊ multos labores ɔſumūt ad hoc qꝛ adipiſcātur iſta tēporalia·honores diuicias que inania ſūt et caduca cito trāſeuntia/ et in hoc viſcera ſua ɔſumūt qꝛ aliquādo corpus ⁊ aīam p̄dunt (⁊ dies hoīs ita breues ſunt) ut de cōmuni curſu (cōputantur in eis·lxx)

Si autē) in bene cōplexionatis qui vires et potentias corporis habuerint bonos (·lxxx·anni inſ conuenienti ſtatu) cōpleti fuerint (ſi amplius) vixerint (labor et dolor) cū ſenectus ſit ipē morbꝰ ⁊ quidā lāguor· vn̄ ſeq̄t· Q̄m ſupuenit debilitas) et nature ḡuitas q̄ ex miſericordia dei nobis euenit/tū ut nō diu laboremus infirmitatibꝰ ⁊ doloribꝰ· tū ut (corripiamur) ab inſolētijs nr̄is abſtinentes. Quis nouit) quis intelligē poteſt (efficaciā ire tue) quā exerces in hijs q̄bꝰ hic parcis (et irā tuā diſtinguere?) qꝛ hijs parcit ad penā·hos punit ad ſalutē/et hoc non poſſumus diſtinguē (pre timore) horrore enī pcutimur loquēdo de ira tua. ¶ Propheta orans ꝓ liberacōne ait ad patrē. Filiū tuū) p̄ quē liberacōem

humani generis pficē diſpoſuiſti (ſic notū fac) ut eius
exēplo ⁊ doctrina diſcant tui magis appetere celeſtia q̄
terrena· eterna q̄ caduca/ ⁊ ſic fac notos apoſtolos tu
os (eruditos corde ⁊ ſapiētia) celeſti p q̄s toti orbi notū
faciat filiū tuū. ¶ O dn̄e qui videris faciē tuā auertere a
nob. Cōuertere aliquātulū) oculos miſcdie tue nos
reſpiciēdo ⁊ mitigādo tribulacōez nr̄am (et dep̄cabilis
eſto ſup ſuos tuos) p̄ces eoꝝ exaudiēdo. ¶ Propha
oſtendēs ſe exauditū quo ad ſtatū futurū ait. Reple=
bimur i eternitate miſcdia tua exultabim9 i laude tua et
delectabimur omib9 dieb9 nr̄is) i te ſūma dulcedo in et
nū. Quātū ad ſtatū p̄ntē dic· Letati ſum9) i dieb9
malignis (q̄b9 nos humiliaſti) q̄ dediſti nobis potētiam
et leticiā in tribulacōe (et i ānis quib9 expti ſum9 angu
ſtias ⁊ aduſitates. ¶ Propha orās ut deus parcat iu=
deis peccātib9 ⁊ ſi nō p meritis ſaltē ꝓpter opa q̄ in eis fe
cit ait· Reſpice in ſuos tuos) tui eni ſūt licz peccatorēs
(et i opa tua) q̄ feciſti i eis (et dirige filios eoꝝ) ut ſi ipi
ꝓpter iniq̄tatē ſuā diſpſi ſūt· ſaltē filij i fine ꝯuerſi ad ve=
rā puenīē miantur. Et ſit ſplēdor) grē (dn̄i nr̄i ſup
nos) mētes nr̄as illumiās (et opa manuū noſtraꝝ di=
rige ſup nos) ut creſcāt ⁊ dirigāt ad celeſtia (⁊ opus
manuū nr̄aꝝ) ad vnū finē qui deus eſt (dirige.

¶ Pſalmus·xc· in quo monet exēplo
criſti temptacōnes ſuperare.

¶ Vox propħte.

Qui habitat ī adiutorio altiſſimi) totā ſpem

ſuam ponens in eo qui altiſſimus eſt (proteget in om=
mbus ab eo) ut nec illecebra male blandientis volu=
ptatis capiatur nec timore aduerſitatis frangatur·